

PIAN Lear

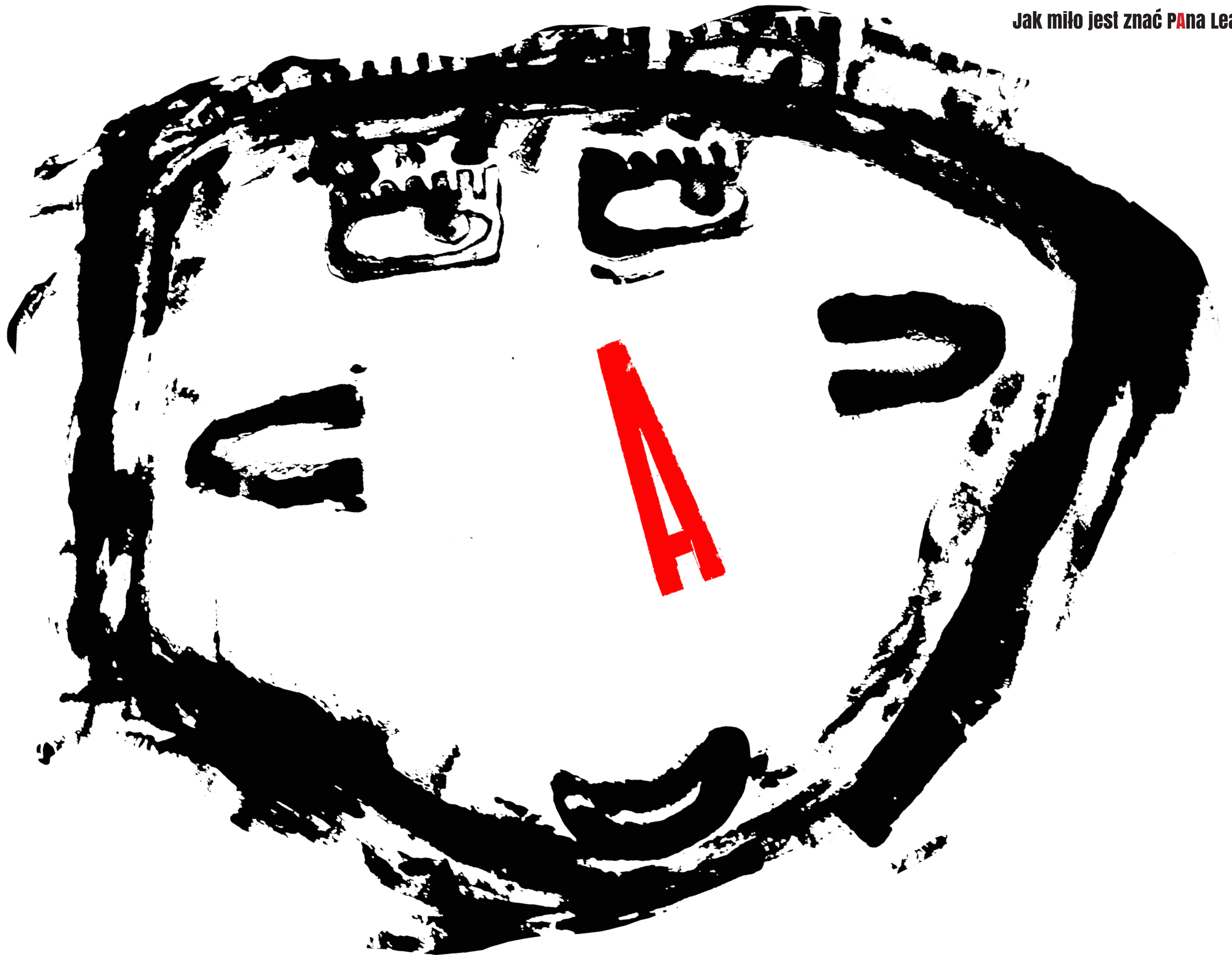
**Tekst Edward Lear / Projekt
Anna Kaszuba-Dębska**

PAn Lear

Jak miło jest znać **P**ana Leara,

Co tyle nabazgrał bazgranin!
Niektórzy **go** cenią nad wyraz -
Niektórzy zaś mają **go** za nic.

Ma umysł rozważny i chłodny,
Nos długi, lecz zmienić go trudno,
Naturę mniej więc pogodną,
A twarz ma mniej więcej

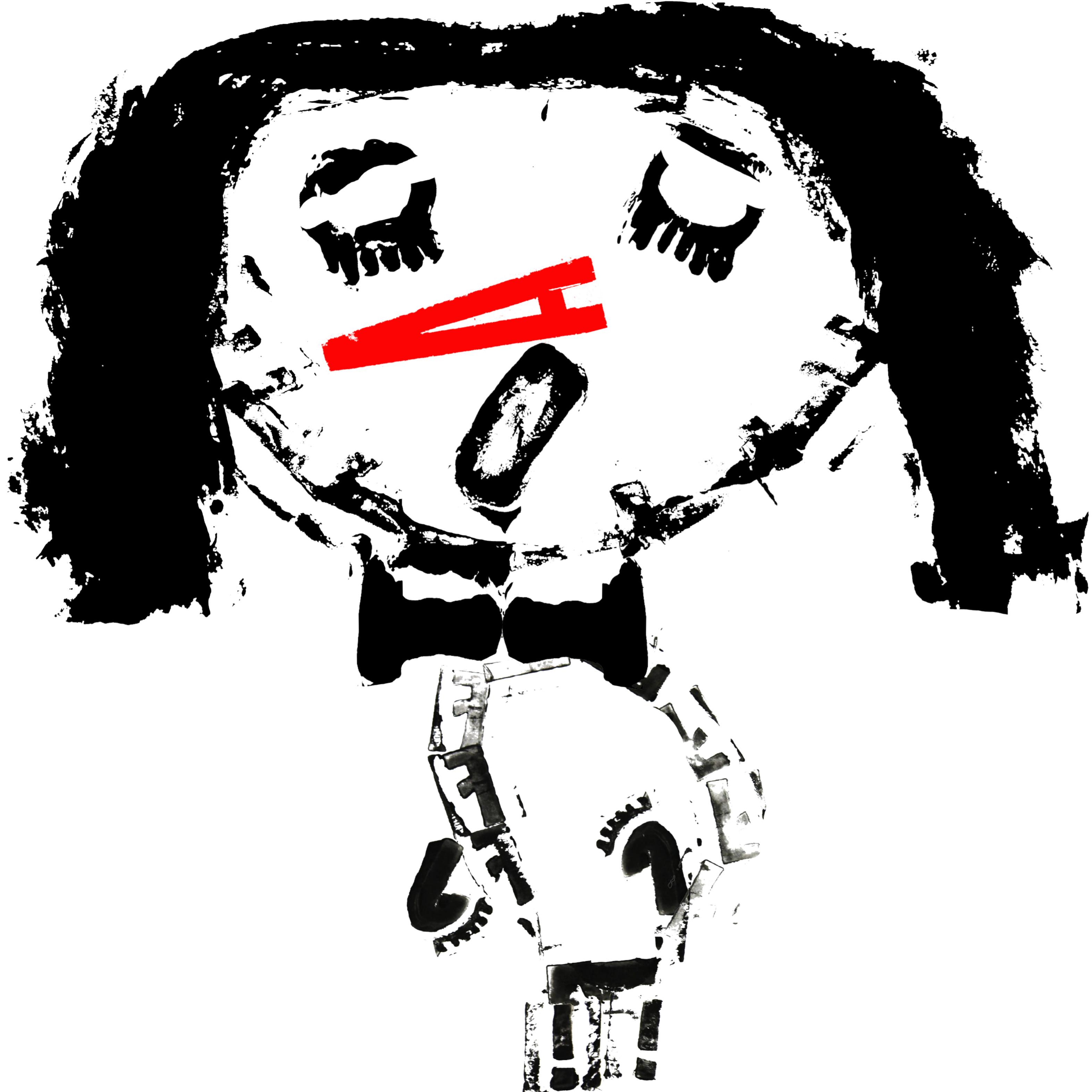

p **skudna**

skudna.

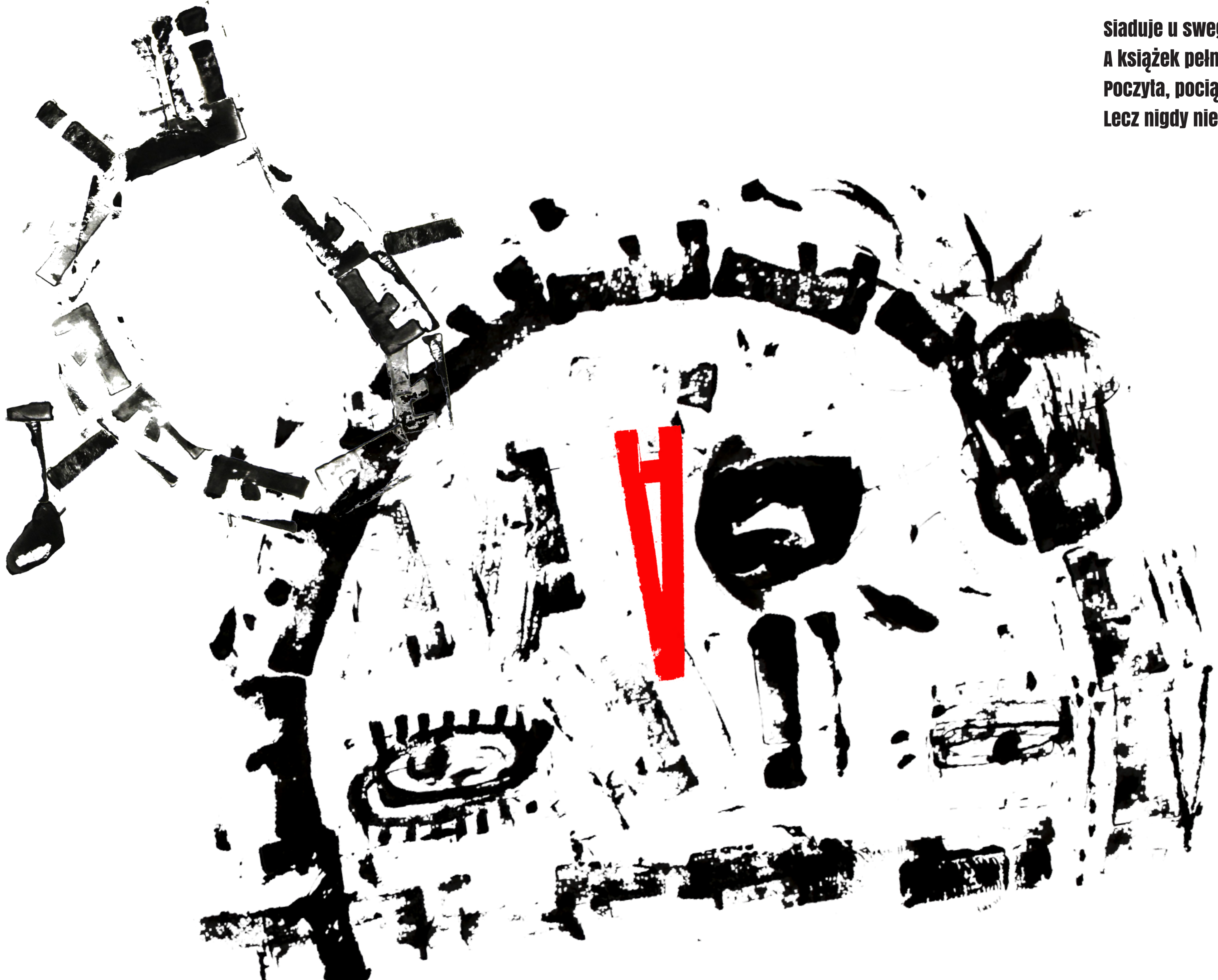

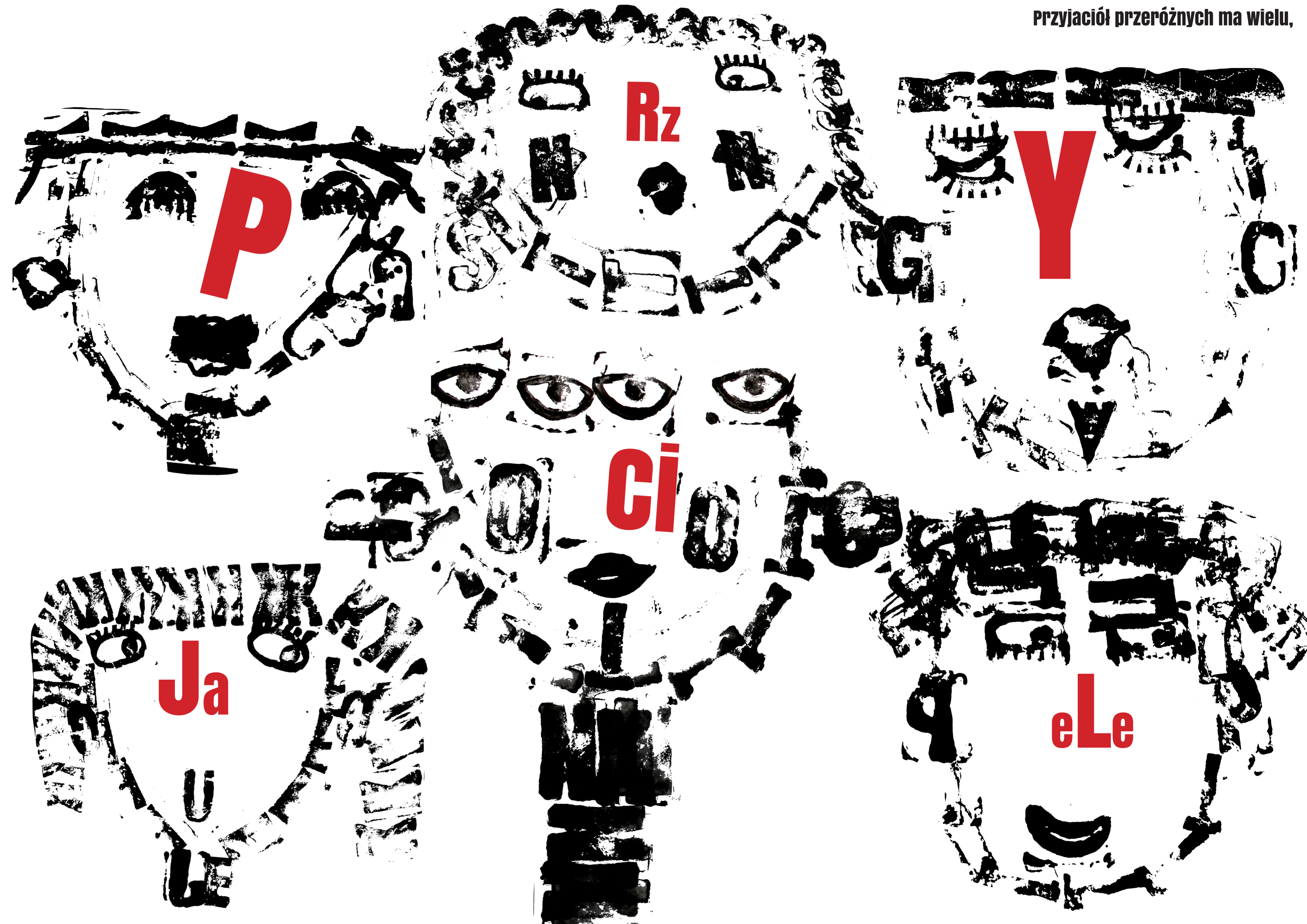
**Ma palce coś z dziesięć (niedużo,
Jeżeli dwa kciuki w to wliczyć).
Przed laty tenorem był w chórze,
Lecz dziś nie ma na to co liczyć!**

**Siaduje u swego kominka,
A ksiązek pełniutkie ma ściany.
Poczyła, pociągnie znów winka,
Lecz nigdy nie bywa pijany.**

Przyjaciół przeróżnych ma wielu,

P

Rz

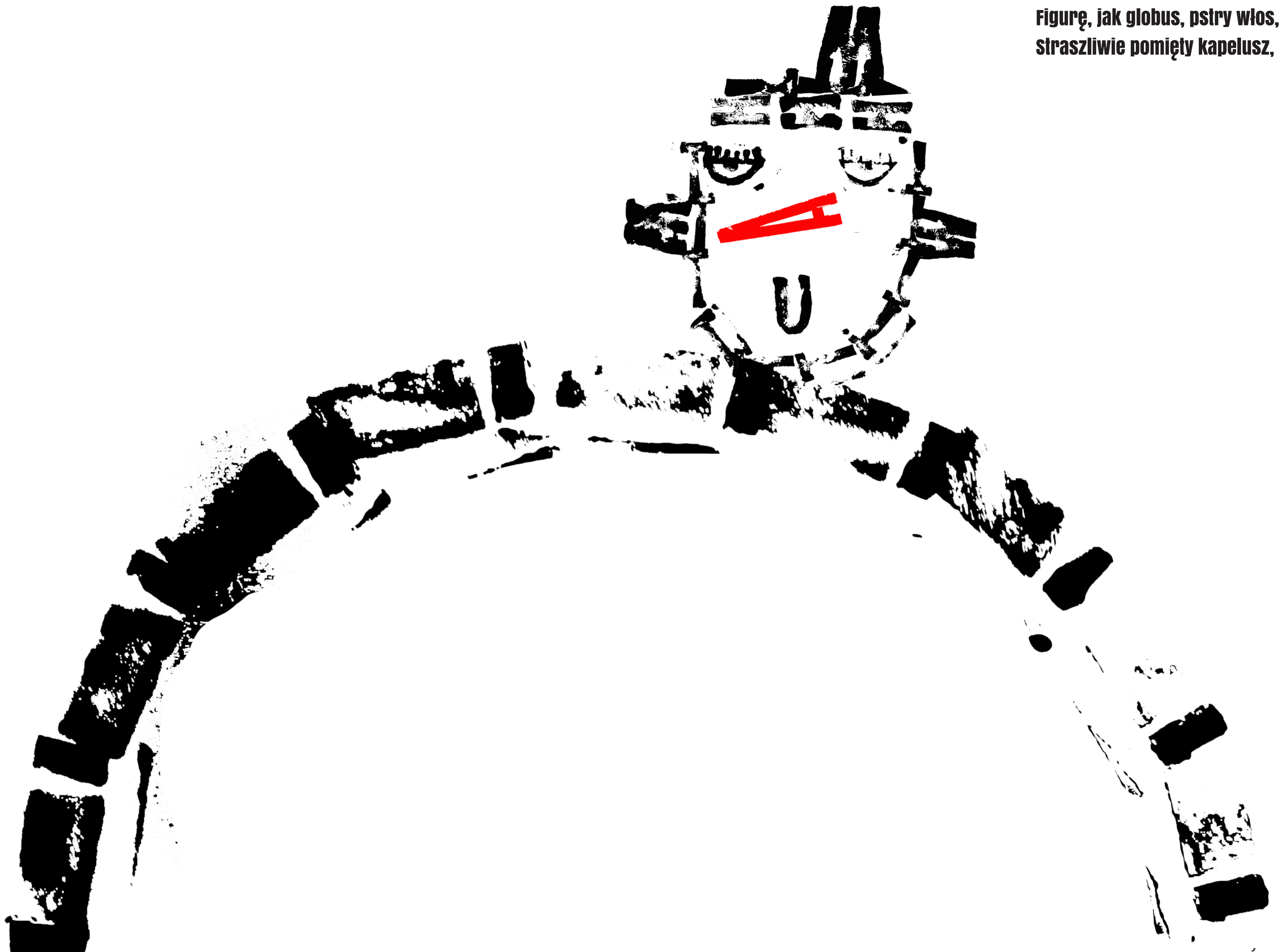
Y

Ci

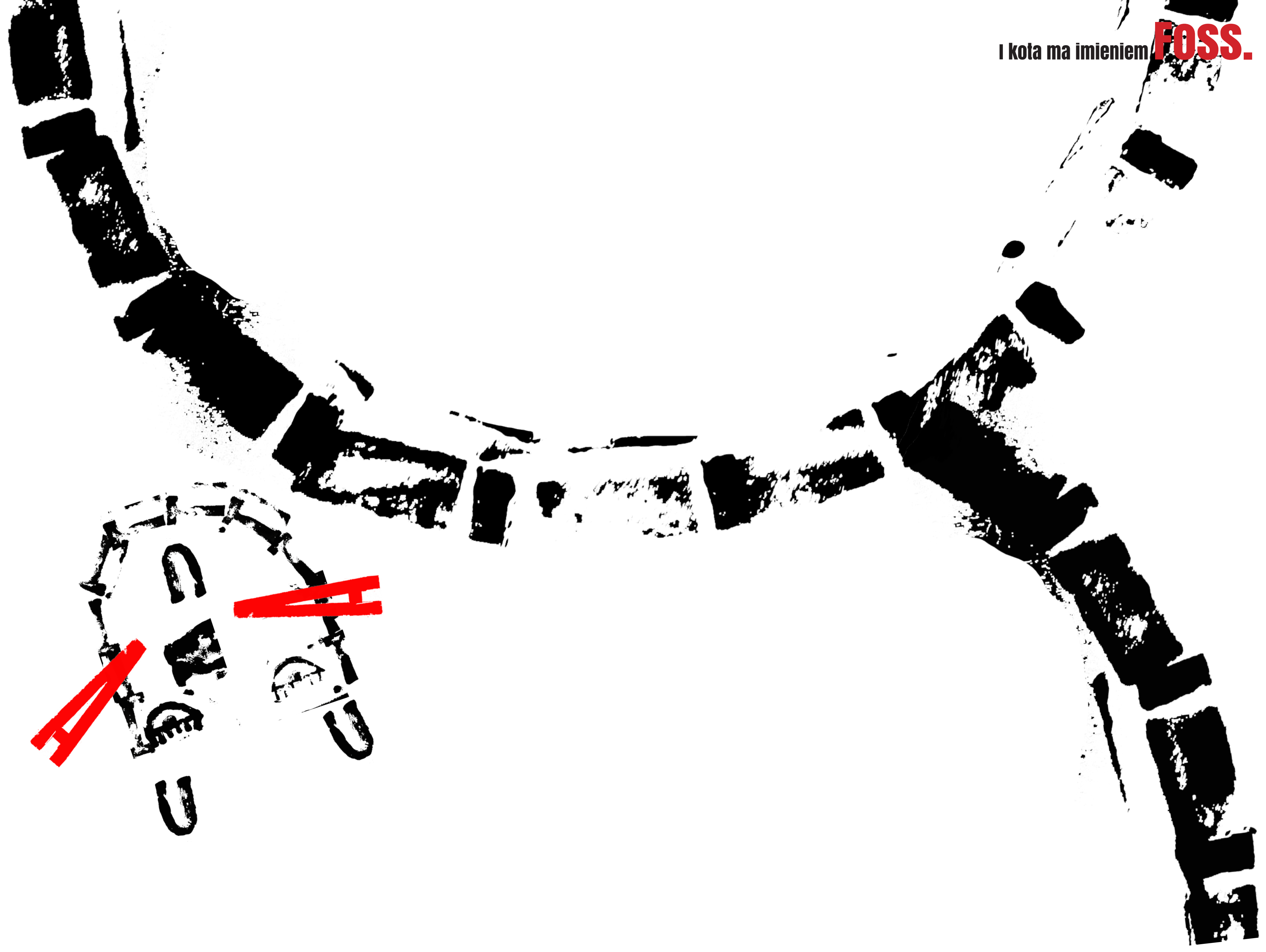
Ja

eLe

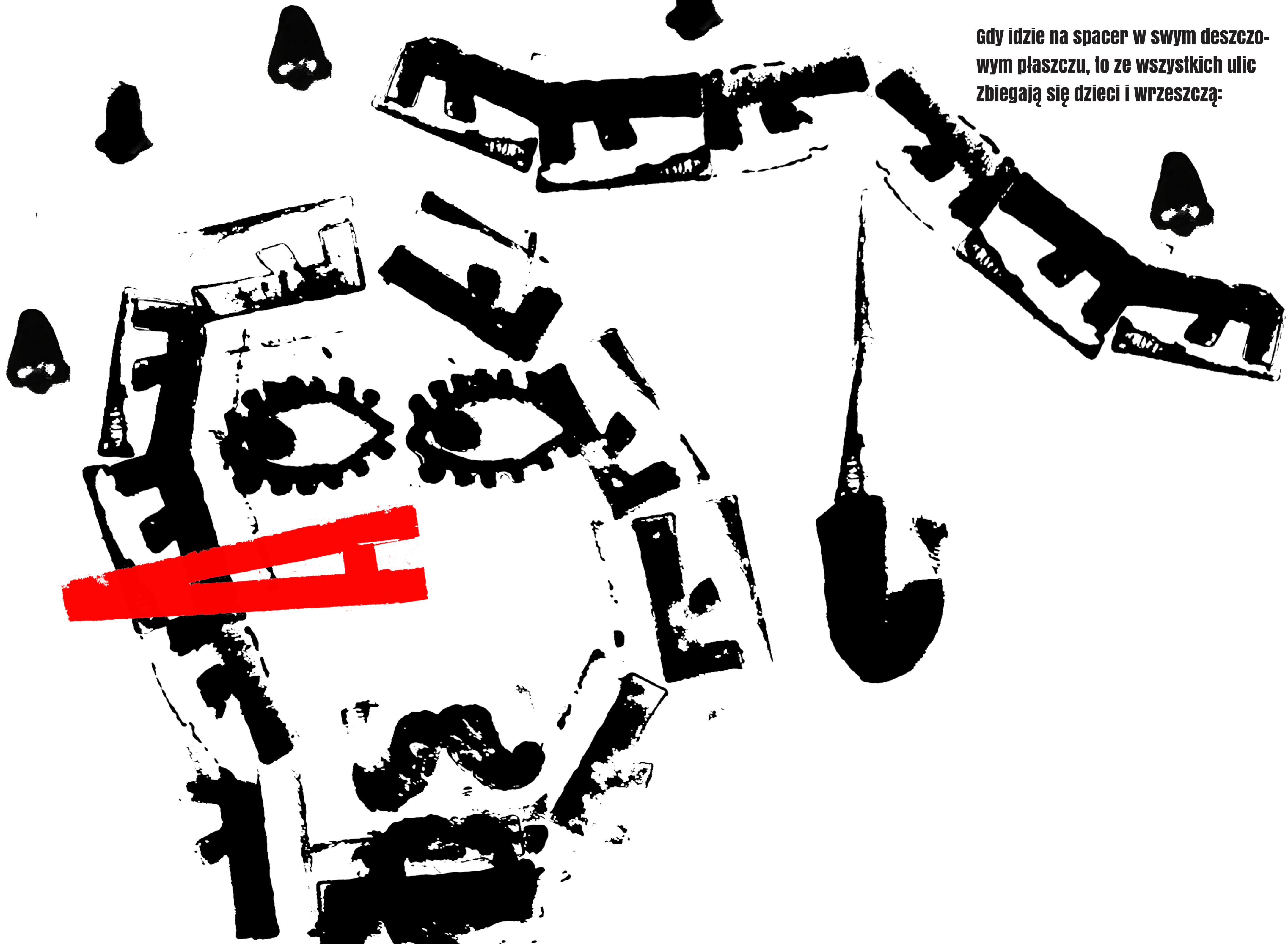
**Figure, jak globus, pstry włos,
straszliwie pomięty kapelusz,**

I kota ma imieniem **FOSS.**

Gdy idzie na spacer w swym deszczowym płaszczu, to ze wszystkich ulic zbiegają się dzieci i wrzeszczą:

„0, **A**nglik! 0, w nocnej koszuli!”

Gdzie gór szczyty - tam płakać zwykł w bólu.

Gdzie mój ton - **A**m też łkać gotowy.

**Swe mleko kupuje wprost w ulu,
A miód za to - prosto od krowy.
Nie lubi zbyt słabej kawy,
Po grecku raz znał jeden wyraz;**

Już czas **jego** minie niebawem...

Jak miło jest znać Pana Leara!

